

[Carsten Raft.]

flere år siden havde set på det, men hvordan han som ansvarlig arbejdsminister så på det. Jeg regner med, at der kommer ansøgninger nu fra fag, der både er større og fastere end flere andre fag, der allerede har fået anerkendelse af deres arbejdsløshedskasser.

Arbejdsministeren (Marius Sørensen): Ja, jeg vil gerne svare, at med hensyn til de spørgsmål, som jeg har redegjort for, og som i øjeblikket er henvist til andre fagministerier, afventer vi i mit ministerium, hvilket resultat man der kommer til, og så kan man arbejde videre med disse spørgsmål.

På spørgsmålet om, hvordan man i arbejdsministeriet ville stille sig til en ansøgning om oprettelse af en ny arbejdsløshedskasse, vil jeg gerne svare, at såfremt arbejdsministeriet modtager en ansøgning om oprettelse af en ny arbejdsløshedskasse indenfor det nævnte fag, vil spørgsmålet naturligvis blive taget op til behandling på et rent sagligt grundlag.

Jeg vil gerne fremsætte nogle betragtninger over det sidst rejste spørgsmål, om, hvorvidt man er berettiget til at svare, at der overhovedet ikke er adgang til at blive medlem af arbejdsløshedskassen, medmindre man også er fagligt organiseret. Hvis det spørgsmål var blevet stillet til mig, ville jeg ikke have givet det svar, som det ærede medlem opgiver at have fået, men jeg vil gerne have lov til at give en vis forklaring på det. Arbejdsløshedslovens administration varetages som bekendt bl. a. af arbejdsdirektoratet og arbejdsnævnet, og der er gennem disse organer som vejledning for de enkelte kasser udarbejdet en såkaldt mønstervedtægt vedrørende reglerne for administrationen af loven i videre forstand — eller i videste forstand, hvad man nu vil —, og endelig har hver enkelt kasse vedtægter, og disse vedtægter må selvsagt ikke være i modstrid med loven. Der må selvfølgelig være adgang til forhandling om spørgsmål som det her anførte, men såfremt der bliver åbnet almindelig adgang til for lønarbejdere, der ikke ønsker at være fagligt organiseret, enkeltvis at begære sig optaget som nydende medlemmer i en statsanerkendt arbejdsløshedskasse, ville det afgjort medføre, at man i kasserne fik et betydeligt antal medlemmer, som var udsat for at blive arbejdsløse, medens de lønarbejdere, som ikke ønsker at være fagligt organiserede, og som ingen arbejdsløshedsrisiko har, ville

holde sig tilbage fra medlemsskabet, så der herved påføres kasserne forøgede udgifter, såvel til understøttelse som til forøgelse af administrationen ved kontingentindbetaling, kontrolering, udbetaling af understøttelse m. v., alt til sådanne medlemmer, som ikke var med i den faglige organisation, hvorfor medlemsskab af den art nødvendigvis må medsvares ved forhøjet kontingent. Men jeg ville som sagt, hvis dette spørgsmål var blevet stillet til mig, da jeg for år tilbage sad som leder af en kasse, have svaret, at de ting kan vi tale om, dem må der ses nærmere på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Peder Jakobsen* til ministeren for handel, industri og søfart.

Med hvilken begrundelse opretholder handelsministeriet forbudet mod brug og salg af elektriske varmeovne?

Peder Jakobsen: Der kommer jo fra elektricitetsrådet gentagne opfordringer til de forskellige elektricitetsværker ud over landet om at rationalisere, sådan at der bliver en bedre udnyttelse af den strøm, elektricitetsværkerne producerer, til gavn for samtlige forbrugere. Det er man indenfor elektricitetsværkerne kun glade for, og forbrugerne er det også. Men hvis man nu har en elektrisk varmeovn, som er praktisk og let tilgængelig i mange, mange tilfælde rundt om i de forskellige boliger, hvor man har mange små rum, som kan opvarmes ved en elektrisk ovn, møder man følgen af, at handelsministeriet har udsendt et cirkulære for et års tid siden, hvori man faktisk forbyder både brug og salg af disse små varmeovne. Jeg ved vel, at elektricitet koster penge at producere, men skal man varme et værelse op på anden måde, gør man det heller ikke ganske gratis, og derfor retter jeg det spørgsmål til den højtærede handelsminister, om der stadig er begrundelse for at opretholde dette forbud mod brug og salg af elektriske varmeovne.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg tror, det er rigtigt, at elektriske varmeovne netop er så gode og praktiske, som det ærede medlem her anfører. Desværre har de en fejl, som i hvert fald på indeværende tidspunkt er en meget beklagelig fejl, nemlig den at de sluger uforholdsmæssig meget elektricitet. En ovn af denne art medfører et forbrug på ca. 1,2 kwt eller 4—5 gange så meget, som en familie normalt